

Καγιαύνης

Μάρκος

Legrand, Bibl. Hell. XVII, 2, σ. 252-253

Εἰς τὸ βιβλίον «Σύνοψις τῶν θείων καὶ ἱερῶν τῶν ἀγγελικῶν
 γραμμάτων...» τῶν Γρηγορίου Εὐδοκίμου καὶ Πρωτοκλήτου τῶν
 Μ. Συγγρηγῶν (Βενετία, 1669), τὸ σφραγισμένον ὑπὸς Legrand
 ἔχει ἀνωτ., ὑπὸ τῶν ἀντιγραφῶν ἐκδοχῶν, (ἢ καὶ ἀντίγραφοις αὐτῶν
 καὶ κατὰ τὴν ἑξῆς αναγραφὴν τῶν ἐκδοχῶν ἐκ 1635), ἀπὸ
 18 Μαΐου 1669 ἀσυνήθως ὑπὸς ἐκδοχῶν Ἀνδρέου
 Ἰωαννῆς καὶ τῶν ὑπογραφῶν ἡ ἀρχὴ καὶ χριστιανικο-
 πρεσβεύων ὑπὸς καὶ καὶ Μάρκου ἐκ Καγιαύνης, ἡ πρὸς τὴν
 Ῥιδίμην, τῶν περιστάσεων κρήνης, ἀπὸς συρροῦν, σφραγισμένη
 καὶ τινὲς ἐπὶ τὴν διαθήκην πρὸς τὸν μεγαθύμον ἐκδοχῶν τῶν

ἡ ἀπάντησις ἐφοχυντάζειν.

~~Κατὰ τὸν Legend, ὃς ἐκείνου δὲ δόξασις τῆς ἐν 1635
 συρὰ μὲν καὶ τῆς ἀντιμεταρρύθμισης ἐπὶ τῇ ἐκπαίδευ-
 σιν Ἀγγλικῆς (ἀπὸ 18 Μαΐου 1669) ὅτι δὲ ἡ ἐπιδι-
 κνυ, Μάρκος Καρβύνης καὶ καὶ ἀνεξαρτητοσύνη
 αὐτοῦ ἐν Legend.~~

Κατὰ τὸν Legend, ὃς Μάρκος Καρβύνης δούστη
 ἐπιστάτης τῆς ἐν Βενετίᾳ ἑξουσίας Κονσουλῶς ἐκείνου
 1666, 1670 καὶ 1698 (Ἰ. Βυζάντιον, ἑξουσία ἐρριωμένη
 ἀπὸ τῆς ἐν Βενετίᾳ, σ. 175)